

# Tövbemiz ve Allah'ın affı

## Aydın Demir: “Günahlardan birçok kere tövbe edilse Allah affeder mi?”

Tövbe resmî bir törenden ibaret değildir. Tövbe insanın özünde meydana gelen bir pişmanlıktır, insanın Allah için günahından dönmeye ciddî karar vermesidir.

Dinimizde ümitsizlik yoktur. Allah Kur'ân'ın birçok âyetinde Kendi Yüce Zatını bize “Erhamü'r-Râhimîn”, “Settâru'l-Uyûb”, “Ğâfiru'z-Zenb” isimleriyle tanıtır. İşte bir âyet: “Muhakkak Ben, tevbe eden, îmân eden, amel-i sâlih işleyen ve hidâyet üzere olan için Ğaffâr'ım (çok mağfiret ediciyim).”<sup>1</sup>

Esas olan tövbe etmektir, Cenâb-ı Allah'tan mağfiret istemektir, Allah'ın affına sığınmaktır. Ve bunda halis olmaktır, bunu Allah korkusuyla yapmaktır. Dinimizde günah ne kadar büyük olursa olsun, affedilmeyeceğini ummak yoktur. Peygamber Efendimiz (asm); “Eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah sizlerin yerine günah işleyip de hemen Allah Teâlâ'dan mağfiret isteyen ve Allah'ın da kendilerini bağışlayacağı bir kavim yaratırdı.”<sup>2</sup> buyurmak suretiyle Cenâb-ı Allah'ın, kulun istiğfar etmesine verdiği ehemmiyeti bildirir. Kul, bilerek veya bilmeyerek hata eder, yanılır, sürçer, ayağı kayar, büyük veya küçük günah işler. Fakat Allah korkusuyla günahlarından pişman olduğu anda, Cenâb-ı Hakk'ı Ğafûr, yani hadsiz mağfiret Sahibi ve bağışlayıcı olarak yanında bulur.

İşte Kur'ân'ın çağrısı: “De ki: Ey günahı aşırı giderek nefislerine zulmetmiş olan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Muhakkak ki Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz O Ğafûr'dur, Rahîm'dir. (çok bağışlayan ve çok acıyandır)”<sup>3</sup>

İnsanın, ömür ve gençliğinde birçok yanlış ve batıl tercihlere girdiğini; sonunda ise elinde elem verici günahlar, zillet verici elemeler ve dalâlet verici vesveselerden başka bir şey kalmadığını hatırlatan<sup>4</sup> Bedüzzaman Hazretleri, Ğaffâr isminin günahların varlığını gerektirdiğini<sup>5</sup>, fakat kulun Fâtır-ı Zülcelâl'in dergâh-ı rahmetinde kusurunu itiraf etmesinin önemli olduğunu<sup>6</sup>; kusurunu itiraf ederek istiğfar edenin şeytanın şerrinden kurtulacağını, Allah'a sığınacağını ve affa müstahak olacağını<sup>7</sup>; Ğaffâr, Settâr, Tevvâb ve Vehhâb isimlerinin tövbeyi ve affı

istediklerini<sup>8</sup> kaydeder.

Üstad Saîd Nursî'ye göre, Rahîm ismi Ğaffâr mânâsındadır.<sup>9</sup> Cenâb-ı Hak mağfiret isteyen tevbe ehli kullarına çok müşfik ve çok merhametlidir. Enâniyeti bırakıp, şerden, tahripten ve nefse itimaddan vazgeçerek istiğfar eden, hayrı yalnız Allah'tan isteyen ve Allah'a tam kul olan bir kul, "Allah kötülükleri iyiliklere çevirir."<sup>10</sup> Âyetinin sırrına mazhar olur. İnsandaki nihayetsiz şer kabiliyeti, nihayetsiz hayır kabiliyetine dönüşür ve böylece insan ahsen-i takvim kıymetini alarak Allah katında en yüksek mertebelere çıkar.<sup>11</sup>

Her bir günahı bir manevî yılan olarak niteleyen Bedüzzaman Hazretleri, imanın selâmeti için bu yılanların imha edilmesinin şart olduğunu, aksi takdirde iman mahalli olan kalbimizi mütemadiyen ısıracağını haber verir. Bu yılanı imha etmenin tek yolu da, Allah'ın mağfiretine sığınmak, yani tövbe ve istiğfar etmektir.<sup>12</sup>

Üstad Bedüzzaman'a göre, bu âyet bütün günahkârlarca ve hatta tüm insanlıkça çok iyi anlaşılmalıdır. Çünkü herkes her zaman sâlih amele muvaffak olmayabilir, herkes her zaman günah işleyebilir. Bu âyetin en büyük mesajı şudur ki: Salih amele muvaffak olamayan veya büyük/küçük günah işleyen herkes muhakkak tevbe etmeli ve muhakkak Allah'ın mağfiretine sığınmalıdır. Hiç kimse asla ümitsizliğe düşmemelidir. Allah'ın af kapısı her zaman ve her kul için açıktır. Ümitsizliğe mahal yoktur.<sup>13</sup> Öyleyse, Mevlânâ'nın o meşhur sözünü kulağımızda hep küpe yapalım: "Yeter ki gel! Bin defa tövbeni bozmuş olsan yine gel!"

Saîd Nursî Hazretlerine göre Kur'ân'ın, "Şüphesiz Allah Halim'dir, Ğafûr'dur. (ceza vermekte acele etmez ve çok bağışlayandır)"<sup>14</sup> gibi âyetleri insana büyük bir rica ve ümit kapısı açmıştır.<sup>15</sup> Rahîm ismi, Ğafûr burcunda insana el uzatarak, insanın içindeki karanlık âlemleri ışıklandırmıştır.<sup>16</sup>

İşlediğimiz büyük/küçük günahlardan arınmak için tövbeden, Allah korkusunu tatmaktan, Allah'a sığınmaktan ve Allah yolunda bulunmaya devam etmekten başka çaremiz yoktur.

### **Dipnotlar:**

- 1- Tâ-hâ Sûresi, 20/82;
- 2- Müslim, Tevbe, 11;
- 3- Zümer Sûresi, 39/53;
- 4- Lem'alar, s. 133;
- 5- Lem'alar, s. 59;
- 6- Nûr'un İlk Kapısı, s. 32;

- 7- Lem'alar, s. 91;
- 8- Mesnevî-i Nûriye, s.113;
- 9- İşârâtü'l-İ'câz, s. 25;
- 10- Furkan Sûresi, 25/70;
- 11- Sözlere, s. 290;
- 12- Lem'alar, s. 14,15;
- 13- Mesnevî-i Nûriye, s. 57;
- 14- İsrâ Sûresi, 17/44;
- 15- Sözlere, s. 394;
- 16- Mektûbât, s. 399